

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/27/2023
Identifikačné číslo spisu:	8113214202
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8113214202.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej v spore žalobcu Jozefa Stachoňa, Hubošovce 92, IČO: 31288049, zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, Prešov, Slovenská 69, IČO: 42086698, proti žalovanej obchodnej spoločnosti FIBERCON, s.r.o., Sabinov, SNP 16, IČO: 46 363 866, zastúpenej advokátom JUDr. Ivanom Jurčíšinom, Prešov, Severná 16/A, IČO: 31953344, o zaplatenie 18 673,80 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 21Cb/77/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. decembra 2022 č. k. 7Cob/77/2022-343 a č. k. 7Cob/78/2022-343, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 7. októbra 2021 č. k. 21Cb/77/2013-281 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“) rozhodol tak, že prvým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 18 405,10 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 29. októbra 2011 do zaplatenia, druhým výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97%.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovanou ako objednávateľom bola uzatvorená ústnou formou zmluva o dielo v zmysle § 536 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal zhotoviť a dodať dielo - zhotovenie optických rozvodov v meste Sabinov a žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi dohodnutú cenu diela. Súd prvej inštancie ustálil, že za pôvodne dohodnuté stavebné práce a za práce navyše fakturované faktúrou č. 33/2011 zo dňa 14. októbra 2011 vo výške 18 673,80 eura splatnou dňa 28. októbra 2011 nevznikol žalobcovi nárok vo fakturovanej výške, ale len na cenu obvyklú, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok, keďže nebola preukázaná dohoda o výške odplaty. Túto cenu ustálil znalec v

odbornom vyjadrení na sumu 14 545,60 eura. Cenu navyše prác ustálili sporové strany na základe zhodných tvrdení na sumu 3 859,50 eura, a teda žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie celkovej sumy 18 405,10 eura, preto žalobe v tejto časti vyhovel a v prevyšujúcej časti ju ako nedôvodnú zamietol.

3. Súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú námietku žalovanej, že žalobca nemohol vystaviť faktúru z dôvodu, že dielo nedokončil a neodovzdal, a to s poukazom na § 555 ods. 1 ObZ a na výpoveď zástupcu žalovanej Z.. A. a výpoveď svedka Z.. H., z ktorých vyplýva, že dielo bolo postupne odovzdané a následne aj užívané žalovanou. Medzi stranami sporu existovala dohoda o možnosti vystavenia aj čiastkových faktúr pred dokončením diela, čo súd prvej inštancie vyvodil z listu žalovanej, podľa ktorého ona samotná chcela uhradiť priebežne práce formou etapovitých faktúr a napokon aj žalobcovi uhradila faktúru č. 24/2011 na sumu 3 600 eur.

4. K námietke žalovanej, že nie je právnym nástupcom pôvodného investora, obchodnej spoločnosti NETSAT, s.r.o., a teda na ňu neprešli práva a povinnosti pôvodného investora, vrátane povinnosti zaplatiť žalobcovi odplatu za vykonané práce, súd prvej inštancie poukázal na list žalovanej zo dňa 20. októbra 2011 zaslaný žalobcovi, v ktorom sa uvádza, že „vážime si, že ste pre našu spoločnosť pracovali“, čo samo o sebe odôvodňuje existenciu ústnej zmluvy o dielo aj medzi stranami sporu, a aj samotný štatutárny zástupca žalovanej vo výpovedi uviedol, že „po tom, čo došlo k zmene bola vytvorená firma FIBERCON a tak sme už chceli, aby sa to fakturovalo na tú firmu“ a zároveň potvrdil, že sú ochotní odplatu za skutočne vykonané práce zaplatiť, čo tiež potvrdil aj svedok Z.. H..

5. Čo sa týka sporného rozsahu vykonaných prác, súd prvej inštancie poukázal na znalecké dokazovanie, kde znalec posúdil skutočné práce realizované žalobcom, ktoré boli pôvodne dohodnuté, a pokiaľ ide o navyše práce, tieto žalovaná akceptovala a potvrdila a zároveň v konaní predložila ich výpočet, ktorý žalobca v priebehu konania akceptoval.

6. Súd prvej inštancie doplniacim rozsudkom zo dňa 7. júla 2022 č. k. 21Cb/77/2013-319 rozhodol o náhrade trov konania znalca, ktorému nárok voči žalovanej priznal v rozsahu 100% (ďalej len „doplniaci rozsudok“).

7. O odvolaní žalovanej podanom proti rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj o odvolaní podanom proti doplniaciemu rozsudku rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 20. decembra 2022 č. k. 7Cob/77/2022-343 a č. k. 7Cob/78/2022-343 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Prvým výrokom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a doplniaci rozsudok okrem výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby (druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie) a druhým výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100%.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolací súd s odkazom na § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie a doplniaci rozsudok a zároveň s odkazom na § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach poukázal na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa odvolacieho súdu bolo preukázané, že medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o. bola dojednaná zmluva o dielo, pričom do tohto právneho vzťahu následne vstúpila žalovaná, ktorá prostredníctvom svojho konateľa Y. A. pokračovala v právnom vzťahu so žalobcom ohľadom dodávky diela a požiadala o fakturáciu na žalovanú ako novozaloženú spoločnosť, čo nepochybne vyplynulo z vyjadrenia štatutárneho zástupcu žalovanej na pojednávaní na súde prvej inštancie. Za týchto okolností nemožno podľa odvolacieho súdu súhlasiť s odvolacími námietkami žalovanej, že neexistuje dohoda medzi obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o. a žalovanou ohľadne právneho nástupníctva v právnom vzťahu týkajúceho sa žalovanej vo vzťahu k právam a povinnostiam, ktoré pôvodne dojedнала obchodná spoločnosť NETSAT, s.r.o., čo okrem vyjadrenia konateľa žalovanej vyvracia aj personálne prepojenie obchodnej spoločnosti NETSAT, s.r.o. a žalovanej osobou Y. A., ktorý v nich figuruje ako spoločník, čo vyplýva z príslušných výpisov z obchodného registra. Odvolací súd preto mal za nepochybné, že prostredníctvom osoby Y. A. bola dodávka diela dojednaná so žalobcom, ktorý bol následne požiadany, aby pokračoval pri tejto dodávke so žalovanou a tejto aj práce fakturoval.

9. Odvolací súd neakceptoval námietky žalovanej týkajúce sa rozsahu vykonaných prác a okolností, že časť prác vykonávali iné spoločnosti, z dôvodu, že rozsah prác bol nepochybne zistený znaleckým posudkom, ktorý sa podrobne zaoberal rozsahom len skutočne vykonaných prác žalobcom na základe objektívne predložených dôkazov, čo žalovaná v priebehu konania na súde prvej inštancie nevyvrátila a vykonávanie prác inými spoločnosťami nepreukázala. Okolnosť, že nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu diela, nepovažoval odvolací súd za právne významnú, pretože je nepochybné, že sporové strany si dohodli postupné odovzdávanie diela v závislosti od konkrétneho ukončenia a aj postupnú fakturáciu. Taktiež neakceptoval odvolacie námietky žalovanej spočívajúce v tom, že zaplatením faktúry žalobca podmienil dokončenie diela, nakoľko to nie je právne významné za situácie, keď predmetom konania je len skutočne vykonané dielo po tom, čo sporové strany spoluprácu pri vykonávaní diela vlastne ukončili. Keďže neexistuje dohoda sporových strán, ktorá by umožnila nezaplatenie ceny diela z dôvodu neodovzdania stavebného denníka jednej sady projektovej dokumentácie, aj namietané neodovzdanie je z pohľadu predmetu konania vedľajšie.

10. Proti napadnutému rozsudku podala žalovaná v celom rozsahu a v zákonom stanovenej lehote dovolanie domáhajúc jeho zrušenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací dôvod vymedzila podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s prípustnosťou dovolania podľa § 420 písm. f) CSP tvrdením, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej ako strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

11. Žalovaná v prvom rade poukázala na to, že odvolací súd sa na jednej strane stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, teda aj tým, že bola uzavretá zmluva o dielo medzi stranami sporu, no na druhej strane konštatuje iný skutkový záver, že zmluva o dielo bola uzavretá medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o. a pasívnu legitímáciu žalovanej vyvodzuje z inej skutočnosti, a to že spoločnosť žalovanej vstúpila do tohto vzťahu až následne a pokračovala v ňom so žalobcom ohľadne dodávky predmetného diela. Odvolací súd tak s poukazom na odvolacie námietky žalovanej, ktorá popierala prevod práv a povinností zo zmluvy o dielo medzi obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o. a žalovanou, uviedol nové skutkové závery ohľadne právneho nástupníctva. Takým postupom odvolací súd porušil procesné ustanovenia § 384 ods. 1, § 188 ods. 1 a 2, § 182 a § 378 ods. 1 CSP. V tejto súvislosti poukázala na to, že právna teória a prax zastáva názor, že ak sa chce odvolací súd odchýliť od skutkového zistenia, ktoré vykonal súd prvej inštancie na základe dokazovania, je nutné, aby dokazovanie sám zopakoval a zabezpečil si tak rovnocenný podklad pre prípadné odlišné hodnotenie dôkazu (R 64/66). Ak by sa malo vykonať dokazovanie na odvolacom súde, je potrebné nariadiť pojednávanie, čím sa umožní účastníkovi vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu (2Cdo/45/2020). Podľa názoru žalovanej odvolací súd nezákonným procesným postupom, ktorým s iným skutkovým záverom ako súd prvej inštancie vyhodnotením dôkazov s iným skutkovým záverom ako súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy, ktoré sám na odvolacom pojednávaní nevykonal, a tým, že neumožnil žalovanej vyjadriť sa k dokazovaniu a iného hodnoteniu dôkazov, porušil jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Za ďalší dovolací dôvod považovala žalovaná procesné pochybenie odvolacieho súdu spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku. Poukázala na § 220 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že právne posúdenie veci je podstatnou náležitosťou odôvodnenia rozsudku. Podľa názoru žalovanej odvolací súd, oproti záverom súdu prvej inštancie, ktorý pasívnu legitímáciu žalovanej odvodil z priameho zmluvného záväzku žalovanej ako objednávateľa zo zmluvy o dielo, odvodzuje túto pasívnu legitímáciu žalovanej od nového záväzkovo právneho vzťahu, a to zmeny v osobe objednávateľa diela. Žalovaná má za to, že ohľadne zmeny v osobe dlžníka je potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) uvedené v § 524 a nasl. na skutkový stav tak, aby to stranám umožnilo posúdiť správnosť právneho posúdenia a umožniť im vyjadriť sa k právnemu posúdeniu. Namietala, že odvolací súd tieto procesné ustanovenia porušil tým, že necitoval žiadnu hmotnoprávnú normu, ktorá by zmenu v osobe objednávateľa upravovala a ani ju neaplikoval na svoje skutkové závery v tejto otázke. Vetu, ktorú

odvolací súd v napadnutom rozsudku uviedol, týkajúcu sa vstupu žalovanej do vzťahu prostredníctvom svojho konateľa a pokračovania v právnom vzťahu so žalobcom, nemožno podľa žalovanej hodnotiť ako právne posúdenie zmeny v osobe objednávateľa zo zmluvy o dielo, a na správnosti tohto záveru nič nemení ani to, že konateľ žalovanej potvrdil, že žiadal žalobcu, aby odmenu za dielo fakturoval žalovanej, pretože z toho nemožno vyvodiť záver o splnení podmienok zmeny v osobe objednávateľa diela.

13. Ako posledný dôvod dovolania predstavujúci nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku žalovaná uviedla skutočnosť, že odvolací súd pominul okolnosť, že súd prvej inštancie vyvodil vyhovujúci výrok zo záveru o platnom uzavretí zmluvy o dielo medzi stranami sporu bez toho, aby sa zaoberal otázkou, či táto zodpovedá úprave § 536 ods. 1 a 2 ObZ z hľadiska jej podstatných náležitostí. Namietala, že nemohla byť účastníkom zmluvy o dielo, ktorá mala byť uzavretá v auguste 2010, nakoľko spoločnosť žalovanej bola do obchodného registra zapísaná až 22. septembra 2011, teda až po zrealizovaní samotného diela. Podľa žalovanej sa javí ako neurčitý aj predmet diela; zo žiadneho dôkazu totiž nevyplyva, aký mal byť jeho predmet a rozsah vo vzťahu k tomu, že na vykonaní toho, čo bolo žalobcom označené ako predmet diela, sa podieľali aj iné firmy, ako aj vo vzťahu k výpovedi svedka Z.. H., ktorý uviedol, že dielo sa malo vykonať v rozsahu 1 200 m, ale žalobca realizoval iba 760 m (resp. 870 m) a aj on potvrdil, že na diele sa podieľali aj ďalšie firmy. Žalovaná je toho názoru, že predmet a rozsah diela bol konkretizovaný až na základe porealizačného zamerania, čo však nemôže nahradiť ujasnenie predmetu diela v čase uzavretia zmluvy ako jednej z podstatných náležitostí platnej zmluvy o dielo. Na záver poukázala na časť rozhodnutia sp. zn. 5MCdo/4/2018 vo vzťahu k nedostatku odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia v intenciách práva na spravodlivý proces.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu vo vzťahu k námietke vykonania dokazovania bez nariadenia pojednávania uviedol, že žalovaná zjavne nesprávne interpretovala závery súdu prvej inštancie; strany sporu netvrdili a ani súd prvej inštancie nedospel k tomu, že okrem zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o. bola uzatvorená nová zmluva o dielo medzi stranami sporu. Skutočnosť, že nejde o novú zmluvu o dielo, ale o tú pôvodne uzatvorenú medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o., pričom do takého vzťahu vstúpila žalovaná, vyplýva z kontextu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Mal za to, odvolací súd sa neodchýlil od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ale si ho osvojil. Podľa žalobcu nemožno akceptovať ani námietku žalovanej spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k podstatným náležitostiam zmluvy o dielo, nakoľko z vykonaného dokazovania je preukázané, čo bolo predmetom diela, celkový rozsah prác vykonaných žalobcom bol určený znaleckým posudkom, preto námietky, že dielo vykonávali aj iné firmy, nie sú relevantné.

15. Žalovaná podala vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k dovolaniu, v ktorom uviedla, že v prejednávacom prípade sú zmluvnými stranami zmluvy o dielo žalobca a obchodná spoločnosť NETSAT, s.r.o., čo vyplýva z ňou predloženej projektovej dokumentácie, a nie je ničím podložené, že do daného vzťahu mala vstúpiť spoločnosť žalovanej a pokračovať v plnení. Žalobca nemôže preniesť zodpovednosť na žalovanú bez toho, aby preukázal, že táto sa stala zmluvnou stranou zmluvy o dielo. Skutočnosť, že žalovaná zaplatila pohľadávku za obchodnú spoločnosť NETSAT, s.r.o., neznamená, že vznikol zodpovednostný vzťah z platnej zmluvy o dielo aj medzi stranami sporu.

16. Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovanej treba odmietnuť [§ 447 písm. c) CSP].

17. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti

ktorému nie je dovolanie prípustné.

K prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP

19. Rozsudkom súdu prvej inštancie bolo rozhodnuté o samotnej žalobe, a teda o materii konania, t.j. o veci samej. Napadnutý rozsudok bol vydaný na podklade odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, a teda posudzoval správnosť rozhodnutia vydaného o otázke, vyriešenie ktorej sa daným rozhodnutím meritórne končilo. Preto najvyšší súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je rozhodnutím vo veci samej v intenciách prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP.

20. Takýmto postupom najvyšší súd preskúma prípustnosť dovolania ešte predtým, ako pristúpi k skúmaniu ďalšej podmienky prípustnosti, a to či v konaní došlo k niektorej z vád uvedených v § 420 písm. f) CSP. Túto možno vyvodit' len zo samotného dovolania, a to konkrétne z dovolacieho dôvodu vymedzeného v dovolaní spôsobom predpokladaným v § 431 CSP.

Vykonanie dokazovania bez nariadenia pojednávania

21. Žalovaná poukazom na jednotlivé odseky odôvodnenia rozhodnutí súdov nižšieho stupňa konštatuje, že odvolací súd dospel k iným skutkovým záverom ako súd prvej inštancie, hoci sa stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. Namieta procesný postup súdu odvolacieho súdu, ktorý bez vykonania dokazovania dospel k iným skutkovým záverom ako súd prvej inštancie. Má za to, že odvolací súd vyhodnotením dôkazov s iným skutkovým záverom ako súd prvej inštancie, a to dôkazov nevykonaných odvolacím súdom na pojednávaní a tým neumožnením žalovanej sa k dokazovaniu a iného hodnoteniu vyjadriť, porušil jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Najvyšší súd dospel k záveru, že predmetná námietka žalovanej je nedôvodná, keďže už z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie implicitne vyplýva záver, ktorý uviedol aj odvolací súd, a ktorým sa podľa žalovanej mal odchýliť od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Už súd prvej inštancie totiž reagoval na námietku žalovanej, že nie je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti NETSAT, s.r.o., a že na ňu neprešli práva a povinnosti tejto spoločnosti, vrátane povinnosti zaplatiť žalobcovi odplatu za vykonané práce, keď uviedol, že aj medzi stranami sporu existovala zmluva o dielo (odsek 29. rozsudku súdu prvej inštancie). Vychádzal pritom z okolností, ktoré sa dotýkali vykonávania prác ešte pre obchodnú spoločnosť NETSAT, s.r.o.. Tu je dôležité použitie spojky „aj“ a najmä to, akej námietky sa odpoveď súdu prvej inštancie týkala. Vyplýva z toho existencia zmluvy o dielo medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o., ako aj existencia zmluvy o dielo medzi stranami sporu. To však samo o sebe neznamená, že išlo o dva právne vzťahy, ktoré boli založené samostatnými zmluvami o dielo, keďže aj pri prechode práv alebo povinností je zmluva medzi pôvodnými účastníkmi zmluvy podkladom právneho vzťahu medzi účastníkmi zmluvy, jedným z ktorých je nový účastník po zmene v osobe veriteľa alebo dlžníka.

23. Žalovaná v odvolaní tvrdila, že dohoda medzi obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o. a žalovanou o prechode práv a povinností neexistuje, ďalej, že na žalovanú neprešli práva a povinnosti z obchodnej spoločnosti NETSAT, s.r.o. a žalovaná pri realizácii projektu, na ktorom vykonával práce žalobca, nie je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti NETSAT, pričom odvolací súd uvedené posúdil ako odvoláciu námietku a dal žalovanej na ňu odpoveď. Práve táto spočíva v žalovanou tvrdenom odlišnom skutkovom závere odvolacieho súdu. Jedná sa tak o reakciu odvolacieho súdu na námietku žalovanej, ktorá však vzhľadom na predchádzajúci odsek odôvodnenia tohto rozhodnutia má v skutkovom stave zistenom súdom prvej inštancie svoj podklad.

24. Takéto nazeranie na skutkové závery súdov nižšieho stupňa vyplýva aj zo samotného odvolania žalovanej. Totiž, ak by zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie aspoň implicitne nevyplýval záver, že zmluva o dielo bola uzavretá medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou NETSAT, s.r.o., tak

by nebol dôvod, aby žalovaná v odvolaní v skratke namietala, že nie je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti NETSAT, s.r.o.. Práve vzhľadom na túto námietku odvolací súd výslovne uviedol predmetný skutkový záver, ktorý je podľa žalovanej odlišný.

25. Najvyšší súd tak konštatuje, že nebolo potrebné, aby odvolací súd nariadil pojednávanie na zopakovanie, alebo doplnenie dokazovania, keďže sa neodchýlil od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Dovolanie namietaná vada tak nebola zistená, čo je v tejto časti dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

Nedostatočné odôvodnenie pasívnej legitimácie

26. Ďalšia dovolacia námietka smeruje voči nedostatočnému odôvodneniu napadnutého rozsudku, a to v rozsahu právneho posúdenia veci. Podľa žalovanej mal odvolací súd vo vzťahu k pasívnej legitimácii, ktorú daný súd odvodzuje od zmeny v osobe objednávateľa diela, naproti súdu prvej inštancie, ktorý ju odvodzuje od nového záväzkového právneho vzťahu, aplikovať § 524 a nasl. OZ na skutkový stav tak, aby to stranám umožnilo posúdiť správnosť právneho posúdenia a umožniť im sa k nemu vyjadriť. Podľa žalovanej odvolací súd necitoval žiadnu hmotnoprávnú normu, ktorá by zmenu v osobe objednávateľa upravovala a ani ju neaplikoval na svoje skutkové závery v tejto otázke.

27. Vzhľadom na argumentáciu najvyššieho súdu uvedenú vo vzťahu k predchádzajúcej námietke (odsek 21. až 25. odôvodnenia tohto rozhodnutia), najvyšší súd dospel k záveru, že predmetná námietka žalovanej je nedôvodná. Nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku sa totiž týka podľa žalovanej odlišného skutkového záveru odvolacieho súdu, čo sa však ukázalo, že tento už implicitne vyplýval z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaná tak mohla obdobne namietat už v odvolacom konaní, čo neurobila. Len v prípade takej námietky by mohol súd ďalej pristúpiť k skúmaniu, či je námietka zároveň podstatná a následne dospieť k záveru o prípustnosti, prípadne dôvodnosti dovolania.

28. Najvyšší súd tak konštatuje, že najmä pre nečinnosť žalovanej, ktorá sa mohla obdobnou námietkou domáhať svojej ochrany aj v odvolacom konaní, nemohol pristúpiť k ďalšiemu skúmaniu námietky, čo je v tejto časti dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP (m. m. 7Cdo/144/2021).

Nedostatočné odôvodnenie platnosti zmluvy

29. Na záver taktiež žalovaná namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nakoľko sa nezaoberal otázkou, či zmluva zodpovedá úprave § 536 ods. 1 a 2 ObZ z hľadiska jej podstatných náležitostí. Bolo však zo strany žalovanej nevyhnutné pre úspech v dovolacom konaní uplatniť obdobnú námietku už v odvolacom konaní. A hoci tak žalovaná mohla urobiť, neurobila tak, a preto najvyšší súd nemohol pristúpiť k skúmaniu, či je námietka zároveň podstatná a následne dospieť k záveru o prípustnosti, prípadne dôvodnosti dovolania. Táto skutočnosť je aj v tejto časti dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP (m. m. 7Cdo/144/2021).

30. Žalovaná žiadala aj o odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Najvyššiemu súdu však neboli z dovolania zrejme žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na podklade ktorých by mohol pristúpiť k odloženiu vykonateľnosti napadnutého rozsudku v zmysle § 444 ods. 1 CSP. Preto o tomto návrhu osobitne v priebehu dovolacieho konania nerozhodol, na čo nebol ani povinný (m. m. IV. ÚS 578/2022 a II. ÚS 483/2022).

31. Vzhľadom na vyššie uvedené, najvyšší súd konštatuje neprípustnosť dovolania a to v intenciách § 420 písm. f) CSP, a preto nepristúpil k prieskumu dôvodnosti žalovanou uplatnených dovolacích dôvodov a dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

32. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi ako úspešnej sporovej strane v dovolacom konaní priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.